

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelse.

Dato

14.03.2017

Saksnummer

2016-00566

Tjenesteytere

Finnair

Klager har i det vesentlige anført

Klager skulle reise fra Bergen til Koh Samui via Helsinki og Hong Kong den 9. juli 2015. Ved ankomst Hong Kong ca kl 05:30 den 10. juli, fikk klager beskjed om at de ikke fikk være med videreforbindelsen kl 09:05, og heller ikke neste avgang kl 16:00. Etter mye frem og tilbake på flyplassen ble klager og reisefølget på tilsammen elleve personer innlosjert på hotell og booket om til neste dag kl. 09:05. Klager fikk ikke tilbud om mat eller drikke i ventetiden. Klager ankom Koh Samui et døgn forsinket.

Klager hadde bestilt billetter hos Finnair direkte, og billettene ble utstedt på Finnair dokument.

Klager krever standarderstatning 600 euro per person i henhold til gjeldende regler.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Finnair har ikke avgitt uttalelse til nemnda. Til klager har selskapet i det vesentlige anført:

Bangkok Airways flight PG874 mellom Bangkok og Koh Samui ble dessverre kansellert. Klager bes henvende seg direkte til opererende selskap for krav om erstatning.

Finnair kan ikke imøtekomme klagers krav.

Nemnda bemerker

Nemnda legger til grunn at klageren hadde kjøpt gjennomgående tur- / returbilletter hos Finnair for seg og sitt reisefølge (totalt 11 personer), og at de kom om lag ett døgn forsinket frem til det endelige bestemmelsesstedet Koh Samui. Forsinkelsen oppsto fordi den planlagte flygningen fra Hong Kong til Koh Samui med det thailandske flyselskapet Bangkok Airways, ble kansellert. Klageren krever nå standarderstatning for seg og følget fra Finnair etter EU-forordning 261 / 2004.

Forordningen fastsetter felles europeiske regler for erstatning og assistanse, jf artiklene 7, 8 og 9, ved nektet ombordstigning og innstilte eller vesentlig forsinkede flygninger, jf artiklene 4, 5 og 6. Det er det "transporterende luftfartsselskapet", jf artikkel 2 bokstav b), som er ansvarssubjekt etter forordningen.

En samlet nemnd mener at klagerne ikke kan kreve standarderstatning fra Finnair:

Forsinkelsen oppsto på flygningen mellom Hong Kong og Koh Samui. Det var ikke Finnair, men Bangkok Airways som var transporterende luftfartsselskap for denne flygningen. Eventuelle krav etter forordningen må således rettes mot Bangkok Airways.

Nemnda ser heller ikke grunnlag for krav mot Finnair etter luftfartsloven § 10-20 / Montreal-konvensjonen artikkel 19. Klagernes tap skyldtes ikke forhold hos Finnair, men hos Bangkok Airways. Finnair kunne ikke foretatt seg noe for å forhindre dette tapet.

Nemnda har delt seg i et flertall og i et mindretall i spørsmålet om klagerne kan kreve standarderstatning fra Bangkok Airways:

Forordningen får i korthet bare anvendelse for flygninger fra en EU- / EØS-stat til en annen EU- / EØS-stat eller tredjestat, jf artikkel 3 nr 1 bokstav a), og for flygninger fra en tredjestat til en EU- / EØS-stat (og da bare hvis "det transporterende luftfartsselskap for flygningen er et EF-luftfartsselskap"), jf bokstav b). Siden forsinkelsen oppsto på utreisen, vurderer en samlet nemnd saken etter artikkel 3 nr 1 bokstav a).

Flertallet – lederen og flyselskapenes representanter – mener at forordningen ikke får anvendelse:

Det fremgår av Kommisjonens veileder til forordningen av 15.06.2016 punkt 2.1.2 andre avsnitt at passasjerer som ikke rekker en tilsluttet flyforbindelse etter en flyavgang fra en EU- / EØS-stat, har rett til standarderstatning hvis de kommer mer enn tre timer forsinket frem til det endelige bestemmelsesstedet. Slik flertallet leser denne veiledningen må forsinkelsen ha oppstått i EU- / EØS-området for at forordningen skal få anvendelse. Det er dette området som EU hadde til formål å lage felles regler for.

Morten Kjelland skriver i "Flypassasjerers rettigheter ved forsinkelse og kansellering" side 51, at mellomlandinger innebærer at reisen deles opp i ulike flygninger.

Slik flertallet ser det var den aktuelle utreisen således delt opp i tre flygninger: Bergen-Helsinki, Helsinki-Hong Kong og Hong Kong-Koh Samui.

De to første flygningene skjedde fra en EU- / EØS-stat. Hvis forsinkelsen på mer enn 3 timer frem til det endelige bestemmelsesstedet hadde hatt sammenheng med forsinkelse på en av disse to flygningene, ville klagerne – fordi de hadde gjennomgående

billetter – kunnet krevd standarderstatning basert på forsinkelsen frem til det endelige bestemmelsesstedet Koh Samui, jf artiklene 6 og 7, Kommisjonens veiledning punkt 4.4.7 og C-11 / 2011 (Air France- Folkerts).

Forsinkelsen oppsto imidlertid på den tredje og siste flygningen som skjedde mellom to tredjestater. Klagerne har da ikke krav på standarderstatning.

Flertallet mener at det faller utenfor nemndas mandat å vurdere om det thailandske flyselskapet Bangkok Airways er erstatningsansvarlig for denne flygningen mellom to tredjestater på annet grunnlag.

Mindretallet - forbrukernes representanter - er av den oppfatning at forordningen må gjelde for hele strekningen fra Bergen fram til Koh Samui ettersom klageren hadde kjøpt gjennomgående billetter av Finnair for hele denne strekningen, jf forordningen artikkel 3 nr 1 bokstav a). Slik mindretallet ser det vil det derfor være avgjørende for spørsmålet om retten til standardkompensasjon om forsinkelsens lengde ved ankomst i Koh Samui oppfyller forordningens krav.

Til støtte for mindretallets forståelse vises til Kommisjonens veileder punkt 2.1.2 og 4.4.7 om kompensasjon ved tilsluttede reiser. I punkt 4.4.7 presiseres at forsinkelsen ved utreisen fra en medlemsstat etter art 3 nr. 1 bokstav a), skal vurderes i forhold til «det planlagte ankomsttidspunkt på passasjerens endelige bestemmelsessted», dvs. fra «bestemmelsesstedet for den siste flyforbindelsen på passasjerens reise.» Det presiseres i tillegg at det er irrelevant om det er EU- luftfartsselskap eller et tredjelandsselskap som opererer de tilsluttede flyforbindelsene.

Den samme forståelsen av bestemmelsen er i tråd med tidligere saker i nemnda, f.eks. i sak FLYKN-2012-358, der nemndas flertall uttalte at «flygningens lengde ved en gjennomgående billett må regnes fra første avgangssted til det endelige ankomststed.», samt f.eks. også i sakene 1105/15 og 1332/15. Etter mindretallets syn viser dette at forordningen gjelder for hele strekningen.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler ikke at klageren gis medhold.

Nemndas representanter

Jannicke Johannesen (leder)

Anne Sofie Faye-Lund (Forbrukerrådet)

Bente Foshaug (Forbrukerrådet)

Camilla Rise (NHO luftfart)

Nathalie Gullager Hansen (Norwegian)